

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 20.899 van 19 december 2008  
in de zaak RvV XII

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en  
asielbeleid.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 augustus 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 12 november 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. DE ROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam in België aan op 28 februari 2007 met een visum gezinshereniging, uitgereikt op grond van artikel 10, §1, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) als echtgenote van een vreemdeling die in het bezit is van een bewijs tot inschrijving in het vreemdelingenregister (B.I.V.R.). Zij werd op 6 maart 2007 in het bezit gesteld van een B.I.V.R., geldig tot 5 maart 2008.

1.2. De gemachtigde van de minister trof op 12 augustus 2008 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14 ter). Deze beslissing werd aan verzoekster betekend op 22 augustus 2008.  
Dit vormt de bestreden beslissing.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“(...) In uitvoering van artikel 11, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van de genaamde L.S., (...) toegelaten tot verblijf op basis van artikel 10 van de wet.*

*Reden van de beslissing: (1)*

*De betrokkene voldoet niet meer aan de volgende voorwaarden van artikel 10 van de wet (art. 11, § 2, eerste lid, 1° van de wet):*

*Betrokkene heeft de volgende documenten niet voorgelegd:*

- medisch attest;*
- bewijs ziekteverzekering*

*Uit het negatief attest van huisvesting dd. 14/05/2008 blijkt dat er een technisch onderzoek ter plaatse uitgevoerd door een afgevaardigde van de stad Antwerpen. Uit dit onderzoek bleek dat de woning slechts aangepast is voor de bezetting van 3 personen. De woning is volgens deze bezettingsnorm (8 personen ) dus te klein voor de huisvesting van het gezin.*

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet, wordt aan betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. (...)”*

2.2. Onder het kopje “*middelen*” werpt verzoekster op dat de gemachtigde van de minister zijn beslissing gebrekkig heeft gemotiveerd en dat deze beslissing manifest op onaanvaardbare motieven steunt, zowel in feite als in rechte. Verzoekster stelt dat zij krachtens artikel 10, §1, 4°, van de Vreemdelingenwet principieel van rechtswege toegelaten is om meer dan drie maanden in België te verblijven ingevolge haar huwelijk met een man die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk van onbepaalde duur. Ze verwijst naar de stukken 4 en 5 gevoegd bij het verzoekschrift en benadrukt dat een medisch attest en het bewijs van ziekteverzekering voorliggen. Verzoekster vervolgt dat het negatieve attest van huisvesting van 14 mei 2008 waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt, volkomen achterhaald is nu zij samen met haar echtgenoot en zoontje sinds 1 september 2008 op een ander adres woont en daar sedert 4 september 2008 ook ingeschreven is. Verzoekster verwijst hierbij naar de stukken 3 en 4 gevoegd bij haar verzoekschrift. Volgens verzoekster kan men het haar niet kwalijk nemen dat zij de eerste maanden van haar verblijf in België in een pand gewoond heeft dat inderdaad niet geschikt was om te dienen als behoorlijke huisvesting voor haar en haar gezin. Zij betoogt dat dit des te meer het geval is nu zij inmiddels in een ander pand woont dat wel degelijk geschikt is en beantwoordt aan alle vereisten van veiligheid en gezondheid. Verzoekster voegt eraan toe dat een nieuw technisch onderzoek ter plaatse kan worden uitgevoerd.

2.3. Uit het betoog van verzoekster waarin ze de deugdelijkheid van zowel de motieven in rechte als in feite betwist, volgt ontegensprekelijk dat verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. De exceptie van onontvankelijkheid van het verzoekschrift, opgeworpen door verwerende partij wordt dan ook verworpen, temeer daar verweerder zich daarna verweert inzake de “*schending van de motiveringsplicht*”, waardoor hij aantoont niet in zijn

rechten van verdediging geschonden te zijn, zoals verzoekster in haar repliekmemoirie ook terecht stelt.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. - Artikel 10, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt de gevallen waarbij de vreemdeling geacht wordt over voldoende huisvesting te beschikken.”*

Artikel 11, § 2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :*

*1° de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;*

*(...)*

*De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur. In dit verband vormen de redenen vermeld in het punt 1°, 2° of 3° een voldoende motivering gedurende de eerste twee jaren na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. In de loop van het derde jaar na de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend, volstaat deze motivering enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.*

*De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.(...)”*

Artikel 26/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt het volgende:

*“De vreemdeling wordt geacht over voldoende huisvesting te beschikken in de zin van artikelen 10 en 10bis van de wet, indien hij een door de gemeentelijke autoriteiten afgeleverd attest kan voorleggen waaruit blijkt dat de woning waarin hij verblijft, voor hem en zijn gezinsleden voldoet aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten die in het betrokken gewest gelden. De burgemeester of zijn gemachtigde verstrekt een ontvangstbewijs aan de vreemdeling die om een dergelijk attest verzoekt en maakt hiervan een afschrift over aan de minister of zijn gemachtigde. Binnen een termijn van 6 maanden, te rekenen vanaf de afgifte van het ontvangstbewijs, deelt de Burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling mee of het attest al dan niet kan afgeleverd worden. Een afschrift van de beslissing wordt overgemaakt aan*

*de minister of zijn gemachtigde. Indien 6 maanden na de datum van het ontvangsbewijs geen beslissing werd genomen door de Burgemeester of zijn gemachtigde inzake de al dan niet toekenning van het attest wordt de vreemdeling geacht in de betrokken gemeente te voldoen aan de in het eerste lid bepaalde vereisten."*

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de minister op 7 augustus 2007 in een brief gericht aan "Mijnheer de burgemeester van 2000 Antwerpen" bevestigde dat verzoekster in het bezit mocht gesteld worden van een B.I.V.R., geldig tot 5 maart 2008. Tevens wordt hierin het volgende meegedeeld: "Voor een eventuele verlenging dienen volgende documenten overgemaakt te worden: Medisch getuigschrift; bewijs aansluiting ziekteverzekering; gemeentelijk bewijs van voldoende huisvesting; samenwoontsverslag". Uit het gestelde in punt 2.7. kan redelijkerwijs afgeleid worden dat verzoekster op de hoogte was van de voorwaarden inzake de verlenging van haar verblijf.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat het betrokken gemeentebestuur op 12 maart 2008 een aanvraag voor een bewijs van voldoende huisvesting overmaakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken, opgesteld op 12 maart 2008, evenals een medisch attest voor een gezinshereniging in toepassing van de artikelen 10 en 10 bis van de Vreemdelingenwet opgesteld door Dr. Dewulf op 11 maart 2008 en een verklaring van lidmaatschap van verzoekster van een ziekenfonds, opgesteld door het betrokken ziekenfonds op 12 maart 2008. Op 26 mei 2008 - de bestreden beslissing stelt ten onrechte 14 mei 2008, wat als een materiële vergissing kan bestempeld worden - wordt een brief naar de echtgenoot van verzoekster verstuurd betreffende "Attest voldoende huisvesting-weigering". Hierin wordt het volgende gesteld:

*"Op 12 maart 2008 heeft u een aanvraag gedaan voor een attest van voldoende huisvesting in overeenstemming met de bepalingen van artikel 26/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, voorde woning gelegen Oedenkovenstraat 2 (3<sup>e</sup> verdieping) te 2140 Borgerhout.*

*Voor de aflevering van dit attest wordt nagegaan of de betrokken woning beantwoordt aan de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit volgens artikel 5 van het decreet houdende de Vlaamse Wooncode. Op 14 mei 2008 werd een technisch onderzoek ter plaatse uitgevoerd door een afgevaardigde van de stad Antwerpen. Uit dit onderzoek bleek dat de woning slechts aangepast is voor de bezetting van 3 personen. De woning is volgens deze bezettingsnorm dus te klein voor de huisvesting van het gezin. Bijgevolg kunnen wij geen attest voldoende huisvesting afleveren. Deze weigering werd reeds bezorgd aan DVZ-Brussel en het districtshuis waar u uw aanvraag heeft gedaan. U hoeft dus niet meer met dit attest naar het districtshuis te gaan."*

2.8. Bij het verzoekschrift werd een attest van lidmaatschap van een ziekenfonds gevoegd, opgesteld door het betrokken ziekenfonds op 22 augustus 2008 evenals een medisch attest voor een gezinshereniging in toepassing van de artikelen 10 en 10 bis van de Vreemde-lingenwet, opgesteld door Dr. Tack op 2 augustus 2008. De betrokken stukken bevinden zich niet in het administratief dossier. Alleszins blijkt uit het gestelde in punt 2.7. dat een medisch attest en een bewijs van lidmaatschap van een ziekenfonds wel degelijk tijdig overgemaakt werden aan de gemachtigde van de minister, die er dan ook rekening meer diende te houden, wat blijkens de bestreden beslissing niet gebeurd is. De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing nog steunt op een derde motief (cfr. infra punt 2.9. en volgende) dat op zich de beslissing kan schragen, aangezien uit het gestelde in punt 2.5 voortvloeit dat een attest van aansluiting bij een ziekenfonds, een medisch attest en een attest van behoorlijke huisvesting cumulatieve attesten zijn die alle dienen neergelegd te worden teneinde een verlenging van het verblijf in het kader van gezinshereniging te

verkrijgen. Kritiek op over-tollige motieven in de bestreden beslissing kan derhalve geen aanleiding geven tot de nietig-verklaring van de bestreden beslissing.

2.9. De Raad stelt vast dat de in punt 2.7. vermelde brief van het gemeentebestuur van Antwerpen een schrijven is dat voldoet aan de in artikel 26/3 van het Vreemdelingenbesluit gestelde voorwaarden. De Raad stelt eveneens vast dat verzoekster in haar verzoekschrift zelf bevestigt dat het betrokken pand *“inderdaad niet geschikt was om te dienen als behoorlijke huisvesting voor verzoekster en haar gezin.”*

2.10. De voorwaarden inzake voldoende huisvesting zijn opgenomen in artikel 10, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. De memorie van toelichting bij artikel 6 van het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet waarbij wijzigingen aangebracht worden aan artikel 10 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“(…)De voorwaarde met betrekking tot de voldoende huisvesting heeft tot doel te verzekeren dat de fundamentele normen inzake hygiëne en veiligheid worden gerespecteerd. Deze begrippen zijn reeds bekend in de Belgische praktijk omdat de voorwaarde met betrekking tot de voldoende huisvesting wordt vereist in het kader van de machtiging tot verblijf voor de gezinsleden van studenten. Het gaat er niet om dat men van vreemdelingen eist dat ze normen respecteren die in de praktijk niet aan de Belgische bevolking worden opgelegd. Men moet zich er echter wel van verzekeren dat de vreemdeling bij wie men zich komt voegen zijn familie niet opvangt in een woning die duidelijk ongeschikt is om te worden bewoond en gevaarlijk is voor de personen die erin wonen. Indien deze voorwaarde op een redelijke manier wordt toegepast, wordt vermeden dat de betrokken families tot armoede vervallen en kunnen de praktijken van «huisjesmelkers» worden bestreden. Een en ander zal nader bepaald worden bij koninklijk besluit. (...)”* (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 46-47).

2.11. Van de vreemdeling wordt niet vereist dat hij er zelf voor zorgt dat zijn huisvesting voldoet aan de gestelde normen; wel wordt vereist dat hij een pand huurt dat voldoet aan de normen, zodat ondermeer verhinderd wordt dat huisjesmelkers van de vreemdeling en zijn gezin profiteren door huisvesting in lamentabele toestand aan te bieden tegen woekerprijzen. Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden in haar stelling dat het haar niet kwalijk kan genomen worden de eerste maanden van haar verblijf in een pand gewoond te hebben dat niet geschikt was om te dienen als behoorlijke huisvesting voor haar en haar gezin.

2.12. De Raad stelt aan de hand van de stukken gevoegd bij het verzoekschrift vast dat verzoekster en haar echtgenoot ondertussen, op 1 september 2008, verhuisd zijn naar een ander adres in Borgerhout. Dit is een element dat dateert van ná de bestreden beslissing. De Raad wenst te benadrukken dat zijn annulatiebevoegdheid, hem toegekend op grond van artikel 39/2, §2, van de Vreemdelingenwet hem niet toelaat om in de plaats van verweerder verzoeksters verblijfsaanvraag te gaan beoordelen op grond van stukken die ingediend werden ná de bestreden beslissing.

2.13. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar repliekmemorie een nieuw middel opwerpt aangaande de schending van de zorgvuldigheidsplicht. Een nieuw middel kan enkel voor het eerst ontvankelijk worden opgeworpen in de repliekmemorie wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt. Het door verzoekster ingeroepen middel raakt de openbare orde niet en verzoekster toont niet aan waarom zij dit middel niet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring heeft uiteengezet. Derhalve is dit middel niet ontvanke-lijk. Ten overvloede wordt verwezen naar de bespreking van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht.

2.14. Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing op een deugdelijke wijze in rechte verwijst naar artikel 11, §2, van de Vreemdelingenwet en in feite verwijst naar het negatieve attest van huisvesting van mei 2008.

Het enig middel is ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december twee-duizend en acht door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**T. LEYSEN.**

**M. EKKA.**